

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 183/2025
29.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца СОКОЈ – Организација музичких аутора Србије, Београд, чији је пуномоћник Станислав Николић, адвокат из ..., против извршног дужника Удружење риболоваца Рус, Београд, ради извршења на основу веродостојне исправе, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 29.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, стварно и месно је **НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Извршни поверилац СОКОЈ – Организација музичких аутора Србије, Београд је 28.01.2025. године Привредном суду у Београду поднео предлог за извршење против извршног дужника Удружење риболоваца Рус, Београд, на основу веродостојне исправе – рачуна, са предлогом да се ради наплате потраживања извршног повериоца спроведе извршење на новчаним средствима на рачунима извршног дужника. Привредни суд у Београду се решењем ИИв 345/2025 од 30.01.2025. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета је уступио Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, налазећи да се у конкретном случају ради о поступку насталом по основу обавеза извршног дужника као обвезника плаћања месечних накнада за јавно саопштавање музичких дела, интерпретације и фонограма, које поризилазе из Закона о ауторским и сродним правима.

Виши суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, а предмет је у прилогу акта П4 63/25 од 02.04.2025. године доставио Врховном суду ради одлучивања о сукобу надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 6. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015... 54/2019) прописано је да о предлогу за извршење или обезбеђење одлучују у првом степену основни или привредни суд, а чланом 7. истог закона прописано је да је за одлучивање о предлогу за извршење или обезбеђење опште месно надлежан је суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште.

Одредбом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у спору између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, као и ако је у наведеном спору једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства, док према ставу 2. истог члана, привредни суд, између осталог, одређује и спроводи извршење на основу извршне и веродостојне исправе ако се односи на лице из става 1. тачка 1) овог члана; Одредбом члана 24. став 2. истог Закона, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршни и ванпарнични поступак, осим ако законом није друкчије прописано.

Дакле, привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између привредних субјеката или привредних субјеката и других правних лица у обављању привредних делатности, па у конкретном случају није испуњен субјективни критеријум за постојање спора из међусобног односа привредних субјеката, односно спора привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, с обзиром да се ради о спору између правних лица која немају статус привредног субјекта.

У конкретном случају, извршни поверилац је Привредном суду у Београду поднео предлог за извршење против извршног дужника, на основу веродостојне исправе – рачуна, са предлогом да се ради наплате потраживања извршног повериоца спроведе извршење на новчаним средствима на рачунима извршног дужника. Имајући у виду наведено, у конкретном случају се не ради о извршењу на основу одлуке привредног суда, већ се ради о извршном поступку на основу веродостојне исправе – рачуна, те није испуњен субјективни критеријум јер наведени рачуни не представљају веродостојну исправу која се односи на привредне субјекте – лица из члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, то је за поступање у овој правној ствари стварно надлежан Први основни суд у Београду на основу члана 24. став 2. Закона о уређењу судова у вези члана 6. и 7. Закона о извршењу и обезбеђењу.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић